

Spørgsmål angående Frafald

Bismillahir Rahmanir Raheem

Spørgsmål: Hvis nogen åbenlyst benægter de shariamæssige *Hudood* (love), såsom afhugning af tyvens hånd, som bliver nævnt i den noble Qur'an, med klare udtalelser, såsom, "Jeg mener det er tilbagestående", eller "Disse regler er ikke en del af Islam, og jeg mener ikke de skal appliceres i dag", osv. som nogle modernister mener, tager dette personen ud af Islams fold og gør vedkommende til en frafalden (*Murtad*)?

Svar: Følgende er en oversættelse af et udpluk fra bogen, som hedder, "Straffesystemet i Islam" (*Nidham al-'Uqubat fil Islam*), af Sheikh Abdur Rahman Maliki, som besvarer dit spørgsmål:

Den frafaldne er den, som benægter efter sin Islam, så enhver der benægter efter sin Islam, bliver en frafalden. Muslimen frafalder på fire måder; i doktrinen/erkendelsen (*I'tiqaad*), tvivlen (*Shak*), udtalelsen eller handlingen.

Hvad angår erkendelsen **(1)**, så er der to aspekter. For det første, den absolutte erkendelse af noget, der kom et absolut forbud imod, eller den absolutte befaling af dets modsætning, såsom at mene, at Allah har en partner, eller at Qur'anen ikke er Allahs Tale. Det andet aspekt er benægtelsen af noget, der er nødvendigt at vide fra Islams *Deen*, (*Ma'loom min ad-Deen Bidh-dharoorā*), såsom at benægte Jihad, forbudet imod at drikke *Khamr*, afhugning af tyvens hånd og lignende.

Angående tvivlen **(2)**, så er det tvivl i doktrinerne (*'Aqaa'id*), og i alt, hvis bevis er absolut (*Qat'iy*); så enhver der tvivler på, at Allah er én, eller, at Muhammad er et sendebud, eller, at den, der begår hor (*Zina*), skal piskes, eller lignende, er frafaldet.

Hvad angår udtalelsen **(3)**, så betyder det den udtalelse, som ikke har nogen fortolkning (*Ta'weel*). Så den der siger, at Messias er Allahs søn, og at Muhammad selv kom med Islam, fordi han var et geni, eller lignende, er frafaldet uden tvivl. Hvorimod udtalelsen, som kan fortolkes, gør ikke ophavsmanden til *Kafir*, hvis udtalelsen indeholder 99 % *Kufr* og 1 % *Iman*, fordi denne 1 % *Iman* opvejer de 99 % *Kufr*, idet eksistensen af 1 % *Iman* er det der gør, at der er mulighed for fortolkning. Så vedkommende bliver ikke en *Kafir*, idet han ikke regnes for at blive en *Kafir*, medmindre udtalelsen er *Kufr* på en absolut måde.

Med hensyn til handlingen **(4)**, så betyder det den handling, som ikke kan fortolkes med hensyn til, at det er *Kufr*. Så den der laver *Sujud* til et idol, og beder den kristne bøn i en kirke, har benægtet og frafalder Islam, fordi den kristne bøn er *Kufr*, uden at der er behov for fortolkning, så enhver der udfører den, har begået *Kufr*, uden at der er behov for fortolkning. Angående handlingen, som kan fortolkes, så benægter dens ophavsmand ikke. Den der indtræder en kirke, frafalder ikke, fordi det er muligt, at han indtrådte den for at se den indvendigt (*Furja*), og det er muligt, at han indtrådte den for at bede. Og den der læser biblen, har ikke benægtet, fordi det er muligt, at han læste den for at studere den, så han kan modbevise den, og det er muligt, at han læste den og troede på den, og så videre. Så enhver handling, som kan fortolkes, gør ikke sin ophavsmand til en vantro, og han er heller ikke en frafalden, hvis han gør det.

Frafald bevises gennem det, der beviser (det, som forpligter) *Hudood* undtagen *Zina*, nemlig et vidnesbyrd fra to troværdige mænd, eller en mand og to kvinder, dvs. det shariamæssige bevis, fordi der ikke er kommet nogen specifik tekst til det.